

Volání z Prastvoření 2013–2017

4. Slovo jste poznali, volání však neslyšíte

Předmluva

Tento spis nebyl původně určen pro veřejnost; měl zůstat dostupný pouze určitému kruhu. Byli to v první řadě kdysi povolání, kteří při svém opětném putování na Zemi znovu přišli ke Slovu. Neboť těmto to dá největší smysl.

Avšak z důvodu současného stavu, ve kterém se Země, svět a lidstvo nachází, je tento spis nyní zveřejněn, aby každý čtenář Poselství Grálu měl ještě jednou příležitost zvážit, jak pevně je v hmotnosti zakotven a musí se od ní osvobodit, než zazní poslední pozouny.

Tento spis vznikl stejným způsobem jako spisy:

1. Od ustrnutí ke zrychlení – a kdepak jste Vy?
2. A rozvíjí se obraz...! Světla mlha strnutá k ledu
3. Když selžete, zřítí se svět

Proto je prospěšné si tyto spisy přečíst k přípravě.

Již při prvních větách poznáte, zda je pro Vás dobré se čtením pokračovat.

Tento spis poskytuje náhled do souvislostí dění z Abd-ru-shinova života až do dnes a přicházejícího vyvrcholení soudu.

Je zde líčeno, jak Světlo neustále poskytuje lidskému duchu pomoc. Pochopíte, proč se lidé spojení se Světlem bránili Poselství „poslední ruky“, proč ono bylo nutné pro zachování Země, a jaký význam má původní Poselství pro nositele kříže dnes. Každý čtenář si bude moci uvědomit, jakou roli on hraje v tomto dění.

Mnohé se Vám bude zdát známé, ale mnohé bude také nové.

Posuďte sami, zda to ve Vás nalezne odezvu; neboť jen tehdy Vám tato slova budou k užítku. Jinak je radši nepovažujete za pro Vás určené.

Tento spis promlouvá svým způsobem střídavě k duchu, i vysvětluje k rozumu. To souvisí mimo jiné se způsobem jeho vzniku.

Obraz na začátku má symbolizovat dění „budiž Světlo“, tak jak ho Abd-ru-shin popsal. Má čtenáři pomoci, při rozjímání zavést svůj rozum do pozadí, aby byl schopen čtené přijmout duchem.

Tyto texty jsou částečně velice těžce pochopitelné a byly pro lepší pochopení rozděleny na tři části.

Část 1

Proměna „původního Poselství Grálu“ ve vydání „Poselství Grálu poslední ruky“.

Část 2

IMANUEL – Parzifal – Abd-ru-shin
Maria, Irmingard a Hora Spásy

Část 3

Světlí duchové na Zemi
A doba konce

Jelikož autor jeho smysl přijal, neboť k němu ta slova plynula, není jeho jméno uvedeno. Nedotazujte se proto prosím na vznik tohoto spisu.

Onen autor k tomu píše:

“Čas od času však pociťuji velkou sílu, která mnou proudí, přinášejíce hluboký mír, ale současně mne nabádá k tomu, abych vše sepsal; slova poté ke mně plynou. Jsou to okamžiky plné naplnění, a já tuším, že byly od počátku vetkány do koberce mého osudu.

Kdo na Zemi jako člověk jsem je nepodstatné, toto jméno nemá vejít do dějin; musí být zapomenuto, jakmile se jednou toto tělo v prach obrátí.”

BUDIŽ SVĚTLO

Úvod

Než začnete číst tento text, postavte veškeré své vědění o zákonech stvoření, o Abd-ru-shinovi, Marii a Irmingard před svůj duchovní zrak.

Avšak jen toto vědění, nikoliv Vaše mínění o něm. Vědění znamená býti si toho vědom, že to všechno existuje; avšak musí to být bez předsudků, neboť mnohé, čeho se zde dočtete, nebude souhlasit s Vaším míněním.

Část 1

Proměna původního Poselství Grálu, vydání poslední ruky

Při zjištění, že jeho misie osvobození lidského duchovna ze spárů temna byla ohrožena, promluvil IMANUEL tato slova“

„Svaté jest Slovo! Tak svaté, že bych jej nejraději pozemskému lidstvu opět odňal.“

Tímto oslovením rozšířil Imanuel vědění lidstva a tím i tlak Světla na Zemi. K tomu doplnil Poselství Dozníváním. Tyto byly určeny v první řadě povoláním, kteří již našli cestu ke Slovu, ale své místo nezaujali a svou úlohu nesplnili. Poznal, že bylo třeba více Světla, aby působilo proti lenosti ducha.

Své vlastní Poselství ukončil v roce 1931 slovy:

Abd-ru-shin nyní své Poselství
lidstvu dokončil. V něm
povstal při dokončení
Bohem vyslaný Syn Člověka

IMANUEL

Toto Poselství již nestačilo; lidstvo kleslo příliš hluboko. Bylo zapotřebí mnohem větší síly Světla skrze rozšířené vědění ve Slově.

Přednáškou „Svaté Slovo“ započal svá „Doznívání Poselství“, tak zvýšil sílu Světla a poskytl další pomoc.

Úvodními slovy:

„Svaté jest Slovo! Tak svaté, že bych jej nejraději pozemskému lidstvu opět odňal.“

promlouval nyní přímo k duchu.

Avšak ani toto nepomohlo lidské duchovno ze spárů temna osvobodit, neboť toto se pevně drželo rozumu, jak to již bylo zvěstováno ve Zjevení Janově slovy: »Hled', čím jsi klesl«, jako největší zlo v Efezu.

Po konečném rozumovém selhání věrných a tím způsobeném ústupu IMANUELE, byl jeho odkaz „Svaté Slovo“ přepracován do nové podoby pro přicházející dění.

Tak vše přišlo jinak, než bylo zamýšleno.

Soud, tisíciletá říše, vše padlo pod vliv začínajícího pozemského zpomalení a ztuhnutí.

Takto na Zemi ubíhaly léta, ale pozorováno ze Světla, neuběhl ani den.

Zem byla vydána tomuto procesu, obklopena Světlem, aby se vše mohlo vyžít až k smrti, anebo přijít k »poznání«.

Síla slov „Svaté jest Slovo!“ na Zemi však zůstala.

Tato slova jsou duchem magneticky přitahována. Zůstanou navždy schopna, mimo rozum působit přímo na duši, avšak jenom tam, kde ještě existuje jiskra touhy po Světle. Dokážou sebemenší jiskřičku rychlostí větru na okamžik rozžehnout v planoucí plamen. Tento okamžik však nestačí k tomu, aby v duši probudil touhu pátrat po příčině tohoto nepopsatelného zážitku.

Větou: „Svaté jest Slovo! ...“ v první přednášce svého přepracování Poselství Grálu ve vydání poslední ruky, chtěl Abd-ru-shin poskytnout lidskému duchu přímou pomoc. (**Vizte přílohu“ Obsah manuskriptu Poselství Grálu poslední ruky“.**)

Přednášky 1. »Poznání« (původně „Erkennen“ = poznání, dnes „Erkenntnis“ = poznatek) a 2. »Jitro vzkříšení« mají na ducha nesmírný vliv; avšak jen na ducha. Jestliže se jich duch neuchopí, zůstanou trčet v rozumu a rozplynou se v nic.

Jakmile se však dotknou ducha, pak se může rozumové chápání Slova opět navrátit více do popředí, neboť rozum ho také musí být schopen pochopit. Avšak svou snahu vědět vše lépe než duch, už pak tak snadno neprosadí.

Takto začíná teprve přednáškou „Co hledáte?“, která je číslem 23 v obsahu manuskriptu „Poselství Grálu poslední ruky“, práce, ve které rozum hraje roli, neboť je nyní veden duchem.

Abd-ru-shin takto nově přeradil své dílo Ve Světle Pravdy, aby v budoucnosti sloužilo tomuto účelu.

Takto nyní určil své nové Poselství jako záchrannou kotvu pro přicházející dobu.

Ono zprostředkovává vědění o stvoření a ukazuje člověku cestu ke Světlu.

Původní Poselství

Toto bylo jednou myšleno jako »volání IMANUELE« ke svým věrným.

Připravováno bylo nejdříve skrze spisy »Volání« a zasáhlo tak malý hlouček těch jejichž působení mělo být v blízkosti Imanuele, sloužící jako JEHO ochrana.

Teprve potom bylo třeba volat všechny ostatní.

Za tím účelem dokončil v roce 1931 své Poselství, jak to bylo výše popsáno. S jeho dokončením vzniklo spojení záření Abd-ru-shina – Parzifala – Imanuele. Tímto se naplnilo zaslíbení, kdysi jednou pro lidstvo vyslovené Synem Božím Ježíšem:

„Až přijde Syn Člověka, uvede Vás ve veškerou Pravdu.“

Abd-ru-shinem se toto naplnilo.

Své Poselství uspořádal tak, že se obracelo nejprve na povolané. Skrze rozum mělo pomalu vést k Pravdě, až k postupnému probuzení, a jeho konečným cílem bylo upomenutí na jejich slib. Jen proto přišli na Zem a bylo jejich povinností toto volání poslechnout.

Jeho Slova pronikala svou mocí přes rozumové chápání čím dál hlouběji do nitra, aby takto zapůsobila také na ducha.

Vědomi si svého úkolu měli pak povolání Slovo příkladně šířit mezi celé lidstvo.

Jejich rozum byl však příliš hutný a těžký, a jen u několika málo z nich „volání“ proniklo až do jejich duše.

Slovo nepronikalo, zůstávalo trčet v rozumu, a jeho síla ochabla u většiny z nich bez uplatnění.

Když to Abd-ru-shin poznal, promluvil tato osudná slova:

„Ježíš měl jednoho Jidáše, já jich mám mnoho.“

Tento fenomén lze označit jako Jidášský syndrom, neboť právě toto se stalo s Ježíšovým učedníkem. Podlehl svému rozumu a takto nechal temné proudy volně působit.

Stejně tak to lze nazvat syndromem farizejským, neboť i jim stál rozum v cestě. Většina z nich byli lenošní duchové; svedení a oslepení svým rozumem.

Jejich duch chtěl, avšak jejich rozum byl příliš mocný, a skrze něj se jich zmocnilo temno se vši záludností. Arogance, domýšlivost, sobeckost nejsou vlastnostmi ducha, nýbrž léčkami Lucifera, kterým lenošný duch musí podlehnout. Duch zleniví, jakmile nechá rozum rozhodovat tam, kde musí rozhodovat jen on sám. Avšak často je tomu i naopak. Teprve skrze lenivost ducha je rozumu umožněno, aby se síly rozhodování zmocnil.

Takto se stává, že lidé s bystrým rozumem mají téměř vždy slabého ducha. Bdělý duch bude rozum v dnešní podobě moci vždy odsunout stranou. Jsou to dva zcela rozlišné způsoby vědomí. Nedokážou dobře spolu pracovat, neboť jeden druhého většinou vyřadí. Podaří se to opět jedině tehdy, až mozky zase dosáhnou své normální funkce. Nyní je tomu tak, že se temno rozumem obsluhuje. Poskytuje mu pozemské poznatky, aby takto udržoval pod svým vlivem.

Toto se stalo také v kruhu povoláných.

A proto Pán řekl: „Ježíš měl jednoho Jidáše, já jich mám mnoho.“ Viděl u svých věrných onen jidášský syndrom.

Jeho mise byla takto skrze rozum, který se mezitím stal téměř neproniknutelným, a který si všichni se svým tělem přinesli, odsouzena ke zmaru.

Lidstvo bylo ztraceno a zánik byl nezadržitelný.

Avšak Imanuel se modlil ke Svému Otci, aby se tak nestalo, viděl, že zde ještě svítí mnohé duchovní plamínky, které si nezasloužily s tímto světem zaniknout.

*Spravedlnost a milosrdenství
je ve stvoření pevně zakotveno.*

A tak se stalo, že Zem byla kvůli několika málo zachována.

Luciferův přímý vliv byl na tisíc let spoután, avšak Země již natolik ztuhněla, jak to samo Světlo nedokázalo pokládat za možné.

Další tlak Světla však již nebyl možný, aniž by nerozdrtil svět, způsobil by přímý zánik Země. Proto bylo zatím připuštěno její tuhnutí až k ustrnutí. Pozemsky tak bylo za třeba více času.

Ale zde je nutné podotknout, že z pohledu Světla zůstalo vše tak, jak tak to bylo předvídáno, jen pozemský čas se zpomalil. To znamená, že lidský duch může projít vícerymi inkarnacemi, aniž by ve světlejším světě uběhl jediný den.

Tím, že příliš sázeli na rozum, byla síla Světla povolanými přihrávána temnu, což nutilo Světlo k ústupu, aby takto byla tato síla temnu opět odebrána. Všechny Světlo hledající duše, které ještě ve světě pobývaly, by jinak byly bývaly ztraceny. Pro těch několik málo a pro spravedlnost byla proto zvolena jiná cesta.

Proto se stalo, že bylo Slovo a Doznívání ve své původní formě staženo.

Už nešlo o „volání“ ke skupině jednou povolaných. Ne, nyní šlo o novou záchrannou akci, aby bylo pomoheno oněm Světlo hledajícím duším, které by jinak byly ve světě nevinně ztraceny.

To však dalo všem padlým novou příležitost k tomu, aby se pomocí vlastní síly vyprostili z temnoty, kterou si sami zvolili. Tito se nyní museli namáhavě učit tím tím, že prožívali léčky a cesty temnot na sobě.

Mnohým bylo zapotřebí velkého utrpení, neboť oni museli tento svět a jeho temné, falešné zákony nejprve poznat a pod nimi trpět, jelikož jen takto budou schopni nalézt cestu ven a tímto splnit svůj úkol a jít lidstvu příkladem vpřed.

Jedná se zde o cestu, kterou již Abd-ru-shin připravil a jako první prošel.

Tato cesta je volně přístupná skrze nové vědění o stvoření, spatřit ji však může jen duch, nikoliv rozum. Ten musí od rozumu upustit; neboť jakmile na něm člověk visí, tak se ho nezbaví, ať už je v něm touha po Světle jakkoliv silná.

Slovo ve své nové formě se mělo stát pro všechny lidské duchy měřítkem.

Časem se znovu mnozí inkarnovali.

Slova „Svaté jest Slovo!“ na ně čekala ve hmotnosti.

Tato slova působí na duši jako výzva k probuzení.

Toto působení se podobá nebeské melodii. Ta je také schopna na nitro tak zapůsobit, že je rozum nejprve vyrazen. To duchu umožní se na okamžik vzchopit, pokud se však probudí ze svého spánku. Přednášky 1 až 22 (dle obsahu manuskriptu »Poselství poslední ruky«; dnes v »Napomenutích«) působí stejným akordem Světlem zalité melodie. Proženou se kolem rozumu a probudí v duši touhu po Pravdě.

Abd-ru-shin věděl, co bylo zapotřebí lidskému duchu, který v sobě ještě nese touhu, a právě jemu hodil tento záchranný kruh.

Avšak jen těm, kteří ještě v sobě nesli jiskru Pravdy, všichni ostatní měli zůstatí Slovu vzdáleni. Takto Slovo automaticky před rouhači chránil, neboť jen ti, kteří při probuzení naslouchali, hledali dále.

Přivedení k Pravdě skrze rozumové pochopení se tak nezdařilo. Rozum byl příliš neproniknutelný a jen nemnozí tak byli silní v duchu, aby Slovu naslouchali a IMANUELOVO „volání“ vytušili.

Úvodní slovo původního Poselství „K doprovodu“ již nepůsobilo dosti silně.

Zde se nalézá hlavní příčina toho, proč jen málo lidských duchů v dnešní době dokáže ve Slově poznat Pravdu, neboť Poselství bylo opět seřazeno tak, aby pozvolně vedlo přes rozumové pochopení.

Mocná slova „Svaté jest Světlo!“ jsou dostupná jen pro ty, kteří měli v duchu dostatek síly, aby skrze původní úvodní slova „K doprovodu“ zbystřili sluch a Pravdu poznali. Tito naleznou v Napomenutích pak vše, čeho jim je ještě zapotřebí.

Avšak je jich málo. Velice málo!

Všem ostatním hrozí zbloudění, jelikož jejich duch není přímo osloven.

Takto temno dovedně využilo rozumu, aby sílu Poselství opět oslabilo, a tak jen málo bdělých duchů Pravdu poznalo.

Avšak i ty nemnohé temno svými léčkami a skrze jejich sklon k lenivosti pochytilo...

Tito nemnozí uvázli ve víře, že tím, že poznali, už dosáhli všeho. Nenaslouchají „volání“, uzavírají oči.

Otázky, které při čtení musí povstat, v sobě potlačují ze strachu, že by bylo nesprávné se takto ptát. Zato se ptají na věci, které lidský duch není schopen vyzkoumat.

Slyšte, čtenáři Poselství:

Cítíte se blaze a chráněni, když víte, že jste Slovo poznali.

Netroufáte si pozvednouti zrak ve víře, že byste takto jednali nesprávně.

Všechny otázky, které se týkají Vás a Vašeho okolí, je třeba klást a hledat na ně odpověď. Odpovědi Vám byly dány.

Vy jste se nechali varovat, abyste nečetli staré spisy.

Chytře, velice chytře dokáže temno využít a spojit Váš sklon k poslušnosti a Vaši lenivost k vlastnímu prospěchu.

S velkou vychytralostí získalo vliv na vedoucí Hnutí Grálu, a z „volání IMANUELE“, které vyčkávalo své doby, učinili tabu.

Poselství Grálu „Ve Světle Pravdy“ je Vám dáno k záchraně.

S ním obdržíte vědění o stvoření a tužba se se tím stane neutišitelnou touhou.

V původním textu čtete Svaté Slovo, které ve své formě působí na ducha podstatně silněji, jakmile tento Slovo poznal.

Slyší pak volání IMANUELE, kterému pak následuje

»Vzhůru ke Světlu«.

Slyšte, jak to z vesmíru burácí:

„Slovo jste poznali, ale volání neslyšíte!“

Jak si jen můžete myslet, že to bylo ze Světla chtěno, aby Vám Slovo bylo zakázáno, a dokonce bylo zničeno? Je Vaší povinností jej hledat; nesete v sobě touhu k tomu, abyste „volání“ IMANUELE následovali poté, co jste skrze Slovo samé Pravdu, a Jeho, Syna Člověka, poznali.

Při volání Vás naleznete vše, co potřebujete k tomu, abyste poznali své určení a abyste splnili.

Avšak Vy se ve své nesmírné lenivosti spoléháte na ty, kteří se rozumem nechali otrávit.

Jak tomu jen můžete věřit, že by IMANUEL své volání, které Vám bylo určeno, to nejsvětější, co na Zemi bylo, nechal zničit?

To by bývalo možné jen tehdy, kdyby býval Zemi a lidstvo přenechal temnotám.

Musíte si to zasloužit, ono »volání vyslechnout«, poté co jste již poznali Pravdu.

To bylo Jeho cílem.

Pro temno bylo velice snadné, plán Světla opět zmařit. Bylo mu třeba jen zařídit, aby „volání IMANUELE“ z pozemského zmizelo.

Logikou rozumu se postaralo o to, aby ony akordy pro ducha nedospěly k žádné slabé duši. Muselo se postarat jen o to, aby se přednášky 1–22 staly nadále dostupné pouze zasvěceným.

Pokud pak přece jen někteří měli dostatek síly k tomu, aby ve Slovu poznali Pravdu, měli jednoduše věřit, že tím mají vše, je jim zapotřebí; něco lepšího se odpůrci nemohlo stát. Tímto byla opět

pěstována lenivost, neboť kdo vše má, nemusí již dále hledat; je mu třeba to jen s vděkem přijmout a vyčkat, co se bude dít.

Tak se zdá, že dílo Božího Syna, darované ze Světla, bylo opět zmařeno lidským rozumem.

Avšak Světlo obklopuje Zemi a stlačuje temno čím dál víc.

Díl 2 **IMANUEL – Parzifal – Abd-ru-shin** **Maria, Irmingard a Hora Spásy**

Nyní se ptáte: Jak k tomu mohlo dojít?

Maria a Irmingard přece ještě přebývaly mezi námi; ony by přeci jistě byly bývaly jednaly jen ve službě IMANUELE.

Čtete Poselství pozorně a odpověď naleznete v zákonech stvoření.

Jakmile Světlo zpozorovalo, jak se pozemsky věci vyvíjely, bylo přímé spojení záření mezi Imanuelem – Parzifalem – Abd-ru-shinem opět uvolněno.

Tisíciletou říši již na Zemi nebylo možné zříditi. Ochranný val, který měli povolání tvořit, a Imanuelovo vyzářování přitom zpracované lidskému duchovnu předávat, nestál pevně. Země sama se nacházela těsně před ustrnutím. IMANUEL nebyl schopen nadále svou moc rozvíjet, jelikož Jeho bezprostřední síla Světla by vše zničila.

Mnozí povolání tak, namísto aby tuto sílu proměňovali svým citem a takto pro ducha, činili to svým pocitem a tudíž rozumem, čímž bylo přímo živeno temno. Věřili, že tím stále ještě sloužili Světlu, což je osudným omylem rozumově orientovaných lidí.

Immanuel sám se z lásky, spravedlnosti a dobrosrdenství, stáhnul zpět, aby svou přítomností nezničil celé pozdní stvoření.

Božskou Marii a Irmingard však nelze od Imanuele odloučit.

Trigon Imanuel – Maria – Irmingard, který byl ponořen do hmotnosti, byl opět jako trigon z ní stáhnut; jinak to ani nešlo. Jen tak bylo možno zabránit tomu, aby tvořivá síla, která byla určena k výstavbě tisícileté říše, díky lidskému zklamání nemohla být temnem zneužita.

To už zneužívalo pojmu »tisíciletá říše« a sáhlo také po symbolech Světla. A mnoho dalšího...!

Toho byli a jsou lidští duchové zde na Zemi schopni, neboť jim svobodná vůle nemůže být odebrána.

Pomocí rozumu sílu odváděli pryč, často v domněnku, že tím bojují za Světlo; a tomu muselo býti kvůli spravedlnosti zabráněno.

TO BY VŠAK BYL BÝVAL KONEC VŠEM DNŮM.

Světlo se poté ze Země stáhlo; avšak oblopilo ji a stlačuje temno čím dál víc. Na Zemi pozůstaly duchové Kasandry a Nahome, kteří již před 3000 lety sloužili Světlu jako schrány (viz »Zaváté doby se probouzejí«).

Ale i veškerá povolání tím ztratila platnost. To souviselo s tím, že učedníci byli zavázáni jen IMANUELOVI osobně, jako ochranný kruh k přijímání síly a jejímu přepracování pro lidské duchovno. Toto už teď nebylo nutné.

Mohli ještě lidstvu sloužit jako ukazatelé cesty, pokud stáli správně, ale nikoliv již jako Pánovi učedníci.

K tomu všemu došlo již před Abd-ru-shinovým odchodem, neboť on sám Slovo ještě musel změnit, teprve potom směl Zem opustit.

Jako záchranný kruh smělo Slovo v nové formě na Zemi zůstat. Toto bylo nyní určeno celému lidstvu a jeho zprostředkování skrze učedníky již nebylo nutné.

Abd-ru-shin, ještě spojen s Parzifalem (prastvořeným zakotvením části IMANUELE z Božského), stále ještě disponoval nesmírnou silou Světla z praduchovna. Bylo nutné, aby se vzdálil ode všech svých věrných, neboť oni tuto sílu nadále nesměli předávat dál.

Ironií osudu se tak stalo právě díky přísluhovačům temna. Světlo přeci mocně zasahuje tam, kde je toho třeba a nechá pak věcem volný průběh; tak musí i samo temno sloužit Světlu, jelikož se musí držet zákonů stvoření.

Toto dění Abd-ru-shin popsal, když ve své přednášce: »Cizinec« napsal:

„Zde Bůh tentokrát všemohoucně projevil svou Vůli! A pak... třesou se, klesli i posměvači na kolena...bylo pro ně příliš pozdě.“

Temnu byla síla takto odebrána.

Lidskému duchu nebudou cesty Páně nikdy pochopitelné.

Abd-ru-shinovo tělo v posledních měsících těžce trpělo, jelikož stále ještě muselo snášet onu nesmírnou sílu Světla, která již nebyla učedníky přijímána a předávána dále. Jen ti byli k němu připuštěni, kteří tento tlak byli schopni snášet, jelikož ho nadále zpracovávali a předávali (jak se lze dočíst z vyprávění dobových svědků). Tak se stalo, že časem doslovně vnitřně uhořel.

Zatímco jeho utýrané tělo umíralo, viděl, že ti duchové, kteří kolem jeho díla ještě zbývali, ho nebudou chápat; proto k tomu ještě protrpěl těžký smrtelný boj. (dle svědků)

Svou novou formou Slova chtěl ducha bezprostředně od prvního okamžiku zasáhnout.

Proto vzal přednášku „Svaté Slovo“, která měla tenkrát zatřepat již zpečetěnými, a vytvořil z ní záchranný kruh pro všechny lidské duchy, kteří v sobě ještě nesli jiskru Pravdy.

Světlo najde cestu všude tam, kde je hledáno, tímto buďte ubezpečeni!

V první řadě však platila také všem kdysi povoláním; oni se směli zde opět přidat. Zmínku o zpečetění odstranil, aby nadále zůstala neutrální, a přejmenoval ji na „Poznání“.

Zde chci poukázat na to, proč tuto přednášku nazval »Erkennen« (Poznání) a ne »Erkenntnis« (Poznání, poznatek).

Během světových epoch byl lidský duch veden k pokročilemu vytušení Boha ve stvoření. Skrze nové vědění, které nám ve svém Poselství přinesl, obdržel lidský duch jeho vyvrcholení a přechází tak od »vytušení« k »poznání«. Proto varuje Abd-ru-shin hned na začátku o nutnosti, Slovo brát vážně, poznámkou: „Svaté jest Slovo!“ Berte vážně, co nyní čtete, je to to nejsvětější, co Vás během Vašeho celého bytí potká!

Volal tímto k duchu: musíte nyní dojít k „poznání“ Božího působení ve stvoření!

Slovem »Erkenntnis« (poznání/poznatek) však bylo jeho působení oslabeno, neboť toto oslovuje rozum.

»Kenntnis« (být si něčeho vědom/vědomost o něčem) nemůže nikdy nahradit »Kennen« (něco znát).

Proto zvolil název »Erkennen«. **

A tak pozemské dění šlo svou cestou, jelikož svobodnou vůli nelze lidskému duchu odejmout.

Poselství bylo Zemi na určitou dobu přenecháno, a s ním poslední příležitost, Slovo poznat, hledat Pravdu a následovat volání.

Válečná léta, utrpení, bída, ztráty a veliký zármutek uvolnily mnohé duše tak, že mnohé z nich hledaly cestu zpátky ke Světlu; takto Světlo opět přitahovalo a Světlo nyní pomáhalo zvenčí, avšak jen tam, kde po něm byla velká touha.

Nahome, která kdysi dobrovolně vzala svůj život, měla nyní zůstat dlouho na Zemi, aby svůj přestupek odpykala tím, že se ujímala Světlo hledajících lidí.

Spolu s Marií a Alexandrem bylo jejím úkolem šířit nové Slovo a „volání“ chránit pro přicházející dobu.

Aby tento úkol mohli splnit, byli lehce spojeni s nádobami v Prastvoření, které sloužily nyní již zpátky v Božském pobývajícím Irmingard a Marii. Také Alexander směl dočasně své spojení s prastvořeným lvem udržovat.

Tak čas od času docházelo, obzvláště během slavnostní, k silnějšímu přímému spojení skrze záření. Lidským duchům, kteří Slovo ještě měli nalézt anebo opět nalézt, se tak stále ještě dostávalo přílivu síly ze Světla. Ne však celému lidstvu, neboť temnu tato síla sloužit nesměla; jakmile k tomu došlo, bylo spojení opět staženo zpět.

Bylo zapotřebí poskytovat ochranu lidským duchům, žijícím na Světlem obklopené, temné Zemi, kteří se ještě nedokázali osvobodit, avšak pomoc si zasloužili.

Avšak rozum, a s ním temnoty, které se čím dál více zhušťovaly, se začaly v okolí bývalé Nahome čím dál více uplatňovat. Její dobrovolnou vazbou na rodinný svazek to vše dovršilo. Tímto svazkem spustila zrak ze Světla a tímto trvalé spojení záření sama znemožnila, takže už i ona sama před sebou cestu jasně neviděla.

Původní Poselství měla skrývat do doby, až IMANUEL – přicházející v oblacích, jak bylo zaslíbeno – znovu vyšle své volání do světa, aby tak po těžké době učení své věrné opět spojil.

Avšak temno se uhnízdilo v působení Grálu. Maria a Irmingard byly obklopeny spoustou přísluhovačů, a tak bylo možné spojení se Světlem jen slabě a zřídka udržet. Působením Grálu se tak dostalo do rukou rozumu skrze řadu dobromyslných rádců.

Ti se všichni domnívali, že věrně slouží Světlu a nevšimli si, že tím oslavovali rozum a tím přísluhovali temnu.

Jejich duchové trpěli syndromem farizeů.

Čemu tenkrát ani IMANUEL sám nemohl zabránit, jelikož člověku zůstala volnost rozhodování, tomu nemohla zabránit ani pozemská Marie (Kasandra) a ani Irmingard (Nahome), zkrátka: vlivu temna na řady nositelů kříže.

K tomu přijde ještě skutečnost, že ženství ve stvoření působí vždy jen dávající, mužství se stará o výstavbu. Ženské by nikdy nebylo schopno zabránit selhání ve výstavbě. To bylo úkolem Alexandra. Avšak ani jeho síla a vůle nestačily, aby se proti všem rozumovým rozhodnutím prosadil.

Došlo k mnohým svévolným rozhodnutím, které Abd-ru-shin během svého života nikdy nechtěl.

Jedním z nezřetelnějších příkladů byl pokus o dosažení pozemského uznání Hnutí Grálu jako samostatného náboženství.

TO ABD-RU-SHIN NIKDY NECHTĚL. NAOPAK TO JAKO SVŮJ CÍL DOKONCE ZAMÍTNUL.

Ironií osudu to úřady odmítly. Tyto se při svém rozhodnutí odvolaly (jistě působením Světla, neboť Světlo zasahuje tam, kde je to nutné) na Abd-ru-shinův odkaz.

Tam je zřetelně a jasně uvedeno:

„Já nezakládám žádné nové náboženství.“

Zde se vedoucí ve věcech Grálu na Zemi domnívali být chytřejšími než Pán sám: poháněl je k tomu jejich rozum.

Na těchto rozhodnutích lze okamžitě poznat rozumovou orientaci, tak jako v celé té další organizaci.

Chtěli jednat ve smyslu Abd-ru-shina, ten však již nežil; obraceli se proto na svůj rozum a ten jim radil.

Ale ne tak, jak to Pán zamýšlel. Na dílo „Ve Světle Pravdy“ se nesmělo verbovat. Tak to Abd-ru-shin chtěl. Světlo nalezne cestu tam, kde jej člověk hledá, tam je magneticky přitahováno. Na to se lze zcela spolehnout. Tam nepotřebuje rozum napomáhat.

Takto to mělo s Poselstvím být během té doby, kdy na zemi řádl soud.

Jakákoliv forma komerčního verbování upoutává pozornost temna, které pak může zasahovat, zavádět na okliky a do slepých uliček, až k sektářskému společenství, které působí nevěrohodně nebo je vystaveno posměchu, stejně jako mnozí malí neškodní esoteričtí podivíni.

Toto verbování mnohé odpudilo namísto přitáhlo. Mnohé lidi to již vůbec nezasáhlo, neboť tato cesta byla nesprávná.

Navíc nezůstalo Hnutí Grálu jen prostředkem k dosažení cíle, ale začalo sloužit sobě samému tím, že zrak lidského ducha upřelo na pozemské dění Grálu. Navzdory dobrému úmyslu se to však pro mnohé stalo osudným. Hnuté Grálu se stalo slepou uličkou na cestě ke Světlu. Jen nemnozí dosáhli ještě přímého spojení s výšinami, neboť se ve svém spojení s Horou a Hnutím Grálu již cítili Světlem ochráněni.

Samozřejmě nelze popřít, že bývalé místo působení Světla na Vomperberku mnohým lidem přineslo velké požehnání. Bez pochyb bylo vyzařování Světla na Vomperberku silné během slavností. K tomu došlo jednak skrze Marii a Irmingard, ale také skrze mnohé opravdově hledající lidi, kteří se ku slavnostem sešli. Tito vytvářeli kolem Hory ochranný val, aby Světlo mohlo sestoupit a jim naopak zpětně zprostředkovávat sílu.

Přesto to však žel nebylo zásluhou vedoucích, že k tomu docházelo, nýbrž docházelo k tomu i přes všechna nesprávná rozhodnutí.

Tak Hora přece jen zůstala stánkem Světla.

Avšak zakotvením Světla na Zemi je SVATÉ SLOVO samo.

Díl 3

Světlí duchové na Zemi a doba konce

Mnozí lidští duchové z úrovně stvořených byli k Vám vysláni. Ale jen málo z nich naleznete ve sdruženích Hnutí Grálu. Oni pro Vás udržují spojení se Světlem. Působí ve skrytu. Jsou nepatrní, jelikož zřídka pozemsky se blýskají. Vynikají svou skromností, a ne až tak inteligencí, avšak jistou naivitou, která jde ruku v ruce s moudrostí. Naleznete je všude. Ne všichni čtou Slovo. Poznáte je však podle toho, že Slovem žijí. Žijí jím, jelikož ho v sobě nosí, ale obchodování se Slovem je odpuzuje. Svým citem odmítají jakékoliv sektářství. Obklopuje je modře fialová aura a udržují tím neustálé spojení se Světlem, které Zemi obklopuje.

Pomáhají svým duchem přetvářet těla, činí je světlejšími a přetvářejí mozek nazpátek. Toto se děje především ve střední hrubohmotnosti, neboť ta zůstane zachována. Často si to neuvědomují, že to jsou oni, kdo Zemi udržují, neboť mnohdy musí ve společnosti těžce trpět. Ale to na sebe vzali dobrovolně. Tak jako nepředstavitelně dávno, kdy duchovní zárodky v touze po uvědomění přetvářely zvířecí těla v těla lidská, byli také prastvoření duchové vysláni, aby zde pomáhali. Byli vždy cizinci. Přesto Vám stojí nejbliž, neboť Vy jste schopni vývojem dosáhnouti stejné zralosti.

Takto působí láska ve stvoření, aby napomáhala uzrávání lidských duchů.

Stvoření duchové obývají úrovně pod úrovněmi prastvořených. Jsou to ty úrovně, do kterých se jednou budete směti navrátit.

Proroci pocházejí téměř všichni z těchto úrovní. Jsou to lidští duchové jako Vy, kterým však nebylo třeba vývoje ve hmotě, jelikož byli přímo stvoření.

Zde na Zemi se jim takzvaní „realisté“ posmívají, někdy vůči nim dokonce projevují nepřátelství, avšak je jim dána nesmírná síla, která je chrání. Jdou neochvějně svou cestou, dokud udržují svůj pohled vzhůru a nenechají se svést vábením hmotného světa.

Jsou jich tisíce.

Většinou z nich mají pozemšťani zvláštní pocit.

Přesto se někteří z nich mylně také drží pevně rozumu; přiměli je k tomu milí příbuzní, pedagogové a psychologové. Jsou nyní pyšní na svou inteligenci; nechápou však, že ta je nutí k neužitečnosti. Jejich těla často onemocní, aby mohli být odvedeni zpátky do duchovní říše; ale Vaše léky napomáhají tomu, aby je od toho zdržovaly ve víře, že jim tím pomáhají. Pomáhají však jenom jejich tělům.

Onemocňují svým spojením se Světlem, jelikož stojí ve sporu se svou výchovou a vším naučeným. Avšak nevědomky pomáhají měnit svět; nemohou jinak, jelikož mají onen nový smysl. Tento působí k proměně Země v jemnější, světlejší hmotnost. Avšak Vy z toho nic nepozorujete.

Mnoho vyvinutých jim bylo dáno ku pomoci. Tito tímto mohou odpykat svou vinu. Avšak oni chtějí zářit svými poznatky, a tak učinit něco velkého. Avšak žel jen svým rozumem; oni v něm vidí svoji zbraň proti zlu; mýlí se však, neboť rozum je sám Antikristem a nebude nikdy sloužit Světlu. On je zradí, pokud se domnívají, že už mají vítězství v ruce. Oni trpí jidášským syndromem.

Rozum byl již v době Kristově nebezpečím, nyní se z něj však stal démon.

Rozmohl se, a své obydlí, rozum, opustil. Rozšířil pole svého působení na vše hmotné a získal tím vliv na vše pozemské. Stal se démonem, který skrze mozek jako loutkař hýbe a vede lidi jako loutky. Toto Světlo nikdy nechtělo; on se tak stal absolutně největším nepřítelem Světla.

Abd-ru-shin se k tomu v Dozníváních vyjádřil. V přednášce »Duchovní úrovně IV« píše:

„Tak se děje s každým člověkem a jeho rozumem. A jelikož tento nezůstal odkázán jen na přikázané mu obydlí, tedy na příslušné lidské tělo, nýbrž si vynutil úplnou volnost pohybu, která je na Zemi bez hranic, muselo se tak celé lidstvo podrobit jeho vůli...“

Ve stejné přednášce píše:

„Zvíře,“ (rozum) „zprvu něžně pěstované, které však narostlo k obrovské síle, už nikdo nedokáže přinutit k užitečné službě.“

Abd-ru-shin měl k tomu svůj důvod, proč přednášku „Antikrist“, která byla v původním vydání Poselství z roku 1931 zařazena předposledním místě, umístil v novém Poselství na začátek. Zde se totiž především jedná o nadvládu rozumu.

Ke svému úděsu zjistil, jak strašně rozum řádil mezi lidskými dušemi, neboť téměř všech 144000 věrných mu padlo za obět'.

Již Kristus poznal toto zlo a k lidem volal: „*Bud'te jako děti*“, neboť ony nevidí žádnou cenu v tom, na čem rozum tolik lpí. V první řadě je to špičkové vycvičování přepěstovaného předního mozku.

Udělejte konečně prostor k rozletu, dovolte, aby se Vaše duchovní perutě rozvíjely. Čeká Vás neočekávané štěstí, jakmile jste toho schopni. Vše pozemské však proti tomu úplně zbledne.

Čím dál více se blíží doba, kdy se budete muset probudit, zda chcete nebo ne.

Síla Světla, která pomalu ale jistě přitéká, Vás k tomu donutí.

K zániku, nebo vzletu do výšin, ale probudit se probudíte. Mnozí z Vás teprve potom poznají, co to znamená býti bdělým, avšak potom už bude pozdě.

S novou dobou musíte poznat Boží působení ve stvoření a tím vědět o IMANUELOVI, abyste byli schopni stoupat vzhůru, a takto pak konečně své hmotné okolí přetvořit. Zůstanete-li stát, donutí Vás hromadící se síla brzy k přezrání, jelikož jste ji nepoužívali správně. To, co Vám mělo napomáhat, Vás pak zničí. V první řadě se vzdejte všeho hmotného, které Vás svazuje, nic nebudete moci vzít s sebou krom sebe samých, takže vše, co Váš duch prožil; všechno ostatní Vás podrží v nížinách.

Ovládejte své myšlenky nikoliv rozumem, nýbrž svým citem, necht' jsou oštěpem spásy.

Vy, čtenáři Poselství, a Vy, kteří jste se nechali zpečetit, Vám nyní ke konci soudu hrozí, že upadnete do letargie, myslíte si, že jste bdělí, ale většina z Vás je bdělá jen v rozumu.

Ještě je Země zadržena.

IMANUEL je pro Vás všudypřítomen; avšak Vy JEJ musíte následovat, jít za Jeho voláním. Nevyčkávajíce, nýbrž aktivně jako bojovníci Světla.

Mějte na mysli přednášku „Jaký jsi, človče!“

Bylo Jeho vůlí, aby Vám tato lhůta byla nanovo dána, neboť těch málo duší, které ještě toužily po Světle, nesměly být ztraceny.

I kdyby na Zemi zbyla jen jedna jediná duše, která v sobě ještě touží po Světle, bude svět udržován do té doby, než tato nalezne cestu ke Světlu, potom si ale musí pospíšet a nesmí zůstat nečinná.

Čas k tomu nyní přešel; všichni už měli příležitost.

Proto se sejděte, Vy, kteří jste volání již zaslechli. Vytvářejte silou svého ducha světlé centrály. K tomu není zapotřebí se fyzicky střetnout.

Řiďte své myšlenky svým duchem. K tomu však nedochází v hlavě, nýbrž ve Vašem středu. Tam, kde duch působí skrze tělo, tam pocítíte Váš cit; tento je plně nezávislý na představě o prostoru a času. Podle toho jej poznáte.

Představte si prostor a čas. Vše, co tam vidíte, cítíte a si uvědomujete, nevede Vás k cíli.

Teprve až v prostoru vytušíte „nekonečnost“ a v čase „věčnost“, budete mít představu o působení Vašeho citu.

Nenechejte se oklamat svým pocitem, který jen mocný, ale působí jen na Vaše tělo, a v konečnosti také v jemnohmotnosti. Není to Váš duch, kdo se tam hýbe.

Buďte na to naladěni a magneticky obdržíte sílu z oněch světlých centrál, a s ní spojení s věčností. Pak je budete moci vytušit a pravá pokora se stane Vaším vlastnictvím.

Potom budete viset na světlých nitkách, které Vás udrží, až bude Země vyzdvižena. Dejte si pozor, aby už Vás žádná z nitek nedržela dole!

Nespoléhejte se na Váš hospodářský, společenský či vědecký systém, neboť ty nacházejí své opodstatnění jen v rozumu, v sobě samých. Jen proto, že tento systém ještě funguje, udržuje se rozum stále ještě při moci. Avšak jak dlouho ještě? Vše se zbortí, zde nepomůžou vylepšování nebo rady, dojde na to.

Soud a tisíciletá říše.

Podle Vašeho měření času se to změnilo.

Avšak jen z Vašeho pohledu.

Pozorováno ze Světla vše zůstane tak, jak to od počátku bylo určeno.

S posledním zatroubením poslyšte volání IMANUELOVO:

„Když selžete, zřítí se svět!“

Proměněný svět pak bude vyzdvižen. Jeho nejhutnější schrána zůstane pak v temnotách, a se všemi dušemi, které na něm visí, bude vydána záhubě. Nejedná se vždy jen o temné duše; nikoli, nýbrž jsou to jen slabé duše, které se nedokážou odpoutat od všeho pozemského, ke kterému patří i rozum. Tyto nebudou pak již moci rozkladu uniknout.

Duchové, kteří mají spojení se Světlem, kteří nenesou žádnou vinu a neupoutali se na hrubohmotné, avšak nejsou ještě dostatečně zralí, budou moci dozrávat v jiných světech, zatímco rozum se svým světem zanikne.

„Svaté jest Slovo! Tak svaté, že bych jej nejraději pozemskému lidstvu opět odňal.“

To byla IMANUELOVA slova, naposled ke spáse: On „Slovo“ neodňal.

Nyní buďte připraveni, anebo zatraceni.

Pod. Simon

11.června 2013

Volání z Prastvoření 2013–2017

Odkazy k »Volání z Prastvoření 2013–2017«

**** V poválečném německém vydání „Napomenutí“ nadací Hnutí Grálu byla ona přednáška nazvána „Erkenntnis“.**